

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quando præscriptio non procedat, seu non currat, vel dormiat, aut suspendatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

stentur, intra hoc tempus nunquam vidisse vel audivisse se aliud.

SECTIO IV.

De nonnullis impedimentis præscriptionis, quo minus ea procedat, vel capita continuetur, & derelictione adversus eam jam completam.

§. I.

Quando præscriptio non procedat, seu noncurrat, vel dormiat, aut suspenderetur?

Præscriptio dicitur non procedere, sive non currere, quando ob aliquam causam incipere non potest, vel quia deest possessio civilis, sine qua nulla datur usucatio; vel quia bona fides aut titulus deficit, si hic ad præscribendum est necessarius; vel denique ex incapacitate ipsius rei ad præscribendum hic & nunc inhabilis; dormire dicitur præscriptio, quando inchoata quidem legitimè jam est, propter impedimentum interveniens ad aliquid tempus currere non potest, sed suspenso manet, & quasi quiescit, ita tamen, ut cessante tali impedimento, iterum currat, & continuari possit, ad præscriptionem complendam tempus, quod, antequam dormiret præscriptio, currebat, & tempus, quod post ablatum impedimentum currit. Censetur autem tali modo dormire, primò tempore hostilitatis sive belli, ut patet ex *c. extramissa 10. b. t.* Secundo dormit præscriptio contra Ecclesiam, quando hæc vacat *c. I.* & ult. ne sede vacante *c. c.* vel si Prælatus agere non possit centurâ aliquâ aut im-

pedimento juris (non facti tantum) impeditus. *c. 1. & c. Auditio 15. b. t.* Tertiò contra Ecclesiam Romanam dormit, si schisma sit in illa Ecclesia; vel contra Romanum Imperium, si vacat hoc, aut contra pupillum, si duret adhuc pupillaris ætas &c. quia in his casibus aut iura non dicuntur, vel de jure agere non potest, contra quem præscribitur, vel suo legitimo defensore caret Ecclesia &c.

§. II.

Quando & quomodo præscriptio interrumpatur, & an etiam per interruptionem privilegij contrarij.

Interrumpi dicitur præscriptio, quando antequam completertur, ita cessat, ut cessante etiam interruptionis causâ prius & posterius tempus non continentur ad complendam præscriptionem, sed de novo debeat inchoari, & totum tempus præcedens interruptionem sit extinctum, prout samitur ex *c. illud autem 8. b. t.* qualis interruptio censetur fieri, quando deficit aliquid, quod ad substantiam sive essentiam præscriptionis requiritur, ut si amittatur possessio civilis; si cesseret bona fides; si cesseret titulus, ubi hic requiritur; vel si iura ita disponantur à quantum dispositione præscriptio vim suam & auctoritatem haberet) prout de præscriptione longi & longissimi temporis disponunt, quod interrumpatur per litis contestationem Juridicam, si postmodum sententia contra possessorem lata fuit, nisi præsumptio sit ex sufficientibus conjecturis contra Actorem, quod item malo animo, præcisè ad interrumpendam aut prolongandam præscriptionem moverit.

Aaa 3

Si